

Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem /
Faculty of Art and Design University of Jan Evangelista Purkyně Ústí nad Labem
Galerie Emila Filly v Ústí nad Labem / Emil Filla Gallery Ústí nad Labem
Lidé výtvarnému umění – výtvarné umění lidem, o. p. s. Ústí nad Labem

JIŘÍ ČERNICKÝ

Stejně nikdy neuděláš ty nejdůležitější věci...

Well, one never does the most important things anyway...

6. března – 19. dubna 2008

Galerie Emila Filly Ústí nad Labem, Velká Hradební 19
(III. patro Domu kultury města Ústí nad Labem).

March 6th – April 19th, 2008

Emil Filla Gallery Ústí nad Labem, Velká Hradební 19 (3rd floor of City House of Culture).

Kurátor projektu / Curator: Michal Koleček.

Otevírací hodiny Galerie Emila Filly: Út – Pá 10 – 13 hodin, 14 – 18 hodin, So 10 – 14 hodin.
Každou středu volný vstup.

Opening hours of the Emil Filla Gallery: Tue – Fri 10 a.m. – 1 p.m., 2 p.m. – 6 p.m., Sat 10
a.m. – 2 p.m. Every Wednesday free admission.

Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem / Faculty of
Art and Design University of Jan Evangelista Purkyně Ústí nad Labem, Velká Hradební 13,
400 01 Ústí nad Labem, www.fuud.ujep.cz, Tel./Phone: + 420 475 285 131.

Galerie Emila Filly v Ústí nad Labem / Emil Filla Gallery Ústí nad Labem, Velká Hradební 19,
400 01 Ústí nad Labem, www.gef.cz, Tel./Phone:

Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem pořádá výstavu Jiřího Černického jako součást mezinárodního výzkumného a výstavního projektu Land of Human Rights. Organizátory projektu Land of Human Rights jsou < rotor > association for contemporary art/ Graz, University of J. E. Purkyně/ Ústí nad Labem, riesa efau | Motorenhalle/ Dresden, Trafó Gallery/ Budapest, Galerija Škuc/ Ljubljana, g - mk | galerija miroslav kraljević/ Zagreb.

The exhibition of Jiří Černický is organized by Faculty of Art and Design University of Jan Evangelista Purkyně Ústí nad Labem as a part of Land of Human Rights project. Land of Human Rights is a project by < rotor > association for contemporary art/ Graz, University of J. E. Purkyně/ Ústí nad Labem, riesa efau | Motorenhalle/ Dresden, Trafó Gallery/ Budapest, Galerija Škuc/ Ljubljana, g - mk | galerija miroslav kraljević/ Zagreb.

Projekt Land of Human Rights je pořádán s podporou programu Evropské unie Kultura.
Project Land of Human Rights is supported by the Culture Programme of the European Union.

Podrobné informace o projektu Land of Human Rights naleznete na: www.fuud.ujep.cz ;
www.landofhumanrights.eu
For detailed informations concerning Land of Human Rights see at: www.fuud.ujep.cz ;
www.landofhumanrights.eu

Autorem loga projektu Land of Human Rights je Šejla Kamerić.
Logo of Land of Human Rights project was designed by Šejla Kamerić.

Realizaci projektu Land of Human Rights v České republice dále podpořili Ministerstvo kultury České republiky, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a město Ústí nad Labem.

The realization of Land of Human Rights project is in Czech Republic supported by the Ministry of Culture of the Czech Republic, the Ministry of Education, Youth and Sports of the Czech Republic and the City of Ústí nad Labem.

Jiří Černický

Stejně nikdy neuděláš ty nejdůležitější věci...

Výstava Jiřího Černického v Galerii Emila Filly představuje nejnovější tvorbu mezinárodně aktivního a uznávaného autora, který je ale zároveň dlouhodobě spjat s Ústím nad Labem (kde se v roce 1966 narodil).

Jiří Černický patří mezi nejvýraznější osobnosti střední generace současných českých umělců, která se začala na výtvarné scéně prosazovat okolo poloviny devadesátých let minulého století. Většina příslušníků této generace již absolvovala vysokoškolská studia v liberální posttotalitní situaci a těžila z neobyčejně inspirativní atmosféry, která po razantní výměně profesorského sboru panovala na pražských Akademii výtvarných umění a Vysoké škole uměleckoprůmyslové. Pro toto poměrně početné ale zároveň vysoce individualizované a rozostřené společenství autorů je charakteristický důsledný příklon k novým vyjadřovacím strategiím a médiím. V místním soudobém umění se prostřednictvím jejich tvorby poprvé objevily a definitivně prosadily prvky designu, vizuální komunikace, různé typy technického obrazu (především digitální tisky či videoprojekce) a také „public-artové“ intervence. Dalším podstatným rysem této generace je tendování k decentralizaci uměleckého provozu, neboť celá řada jejich členů se stala iniciátory rozvoje lokálních uměleckých scén (například v Brně, Ostravě nebo Ústí nad Labem). Společně s narušením absolutní kulturní dominance pražského prostředí, která byla reziduem totalitní sociální unifikace, se v českém výtvarném umění také začala diskutovat problematika multikulturality, gender, subkultur i vztahu centra a periferie.

A právě důraz kladený na širší socio-kulturní aspekty se stal klíčovým hybatelem uměleckého směřování Jiřího Černického. Jeho tvorba se vyznačuje bohatstvím výrazových proměn, vypjatých gest i svěbytného humoru. Každé dílo tohoto autora skrývá silný příběh v rovině obsahové a zároveň divákům odhaluje dobrodružný proces hledání adekvátních vyjadřovacích strategií. Chceme-li formulovat určitou jednotící linii usilování tohoto autora, je zbytné zmínit jeho neutuchající schopnost téměř dětského údivu a rovněž vůli po otevřené komunikaci, často vyhrocené na ostří nože. Právě tyto komponenty uměleckého uvažování Černickému dovolují, při jakoby letmém surfování, odhalovat dominantní proudy na hladině současné společnosti. Přehlédneme-li práci Jiřího Černického od poloviny devadesátých let 20. století do současnosti, jasně z ní vystoupí linie artefaktů, které diváka upoutají svojí téměř ikonickou silou. Mezi taková díla lze zařadit objekt *Heroin Crystal* (1996) odrážející nekontrolovatelný nástup jevů sociální patologie do českého post-totalitního prostředí, gesamtkunstwerk *První sériově vyráběná schizofrenie* (1998) – alegorii hlubokých ekonomických i kulturních rozporů globální společnosti, řadu psychedelických maleb *Bin Ladinova lampa* (1999 – 2000) předznamenávajících eskalaci islámského terorismu či instalaci *SONY Garden* (2002) – paradoxní haiku reflektující střet tradičních hodnot s bouřlivým technologickým rozvojem. Naléhavost všech těchto projektů spočívá v jedinečném mixu sociální vnímavosti, symbolické vizuální aropriace a rhizomatické narativity. Černický modeluje strukturu svých artefaktů jaksi mimoděk, nepateticky vymezuje téma a okolo něj splétá síť souvislostí. Vznikají tak mnohvrstevnaté sondy kombinující semi-dokumentární principy s designéřskými formami. Autor vlastně produkuje předměty, grafické znaky či vizuální message, které simulují praktickou funkci, aby umocnili pocit znejistění v procesu jejich označování. Ostražitost tváří v tvář těmto ambivalentním věcem přitom nevyvolává pouze otázky spojené s problematikou percepce a interpretace, nýbrž v jistém smyslu navozuje novou diskursivní situaci tékající na hraně reality a mýtu.

Je zřejmé, že do skupiny těchto uměleckých děl patří také projekty, které Jiří Černický prezentuje v rámci výstavy v Galerii Emila Filly. Jedná se o řadu textilních objektů *Jehelníčky* vytvořených v letech 1999 – 2006, sérii videoprojekcí *ABS video* (2005 – 2008) založených

na záznamech reálného místa v reálném čase a billboardovou intervencí *Spirit of the East in the West* (2000 – 2008), která vyrůstá z autorovy subversivní performance zaměřené na reflexi protisměrných globalizačních tendencí.

Jehelníčky

Na počátku této série stojí *Jehelníček – otec (každodenní voodoo)* již z roku 1999. Tehdy zdánlivě osamocená realizace představovala autorovu reakci na krizovou situaci v jeho rodině. Drobná figurka zobrazující otce se hrála roli jakéhosi katarzního mechanismu, do jisté míry tento problém materializovala. Další jehelníčky, které následovaly s určitým odstupem, reprezentují příběhy z bezprostředního okolí bytu Jiřího Černického v pražské čtvrti Libeň. Trpělivé zaznamenávání osob a banálních situací lze chápat jako umělcovu opatrnou rekognoskaci terénu, zabydlování se v daném sociálním prostředí a v neposlední řadě také budování vícesměrné dějové struktury. Tato pro Černického charakteristická multičasovost, nebo ještě lépe kolísavá dimenzionalita, se projevuje i v samotné formální skladbě série *Jehelníčků*. Iniciačním bodem každého objektu je vždy konkrétní situace a její fotografický záznam. Teprve potom přichází na řadu rukodělná a velice pracná výroba textilních miniatur. Dalším podstatným momentem v procesu budování diskursivního rámce tohoto artefaktu se potom stává zpětné zasíťování jednotlivých záběrů a scén. To se děje prostřednictvím sekundární fotodokumentace nebo budováním nových vztahů mezi objekty při instalaci v galerijním prostředí. Referenční kruh se tak uzavírá, ovšem právě v takovém tvaru, který dovoluje či dokonce iniciuje divákovu participaci na interpretačním rámci díla.

ABS video

Filmy ze série videoprojekcí *ABS video* jsou záznamy reálného místa v reálném čase, bez jakéhokoli střihu. Není důležitá doba, kdy je záznam pořízen, může tedy být více či méně náhodný. Ve filmu neúčinkují herci, rovněž je nežádoucí i scénář. Je tedy možné v této souvislosti uvažovat o zvláštním druhu *ready made času a prostoru*. K získání takového záznamu jsou většinou využívány běžné průmyslové kamery, určené k monitorování veřejných míst a prostranství. Další podstatnou charakteristikou těchto filmů je přítomnost tzv. *mentálních titulků*. Tyto titulky neslouží k překladu z jiného jazyka, ale umožňují vnímat skrytou, vztahovou podobu reality. Mohou např. naplňovat prostor neviditelnými reálnými významy, které by při běžném vnímání zůstaly skryty. *Mentální titulky* se nenacházejí ve spodní části obrazu jako titulky běžné, nejsou tudíž pouhým jeho doplňkem. Naopak, jsou dominantní, dynamickou součástí obrazu. Jsou animovány tak, aby souvisely přímo s postavou, která si autentickou myšlenku právě myslí. Výhodou tedy je, že mohou ukázat, co si myslí v daný čas mnoho lidí najednou. Dá se totiž pracovat s fenoménem kolektivního vědomí či nevědomí a sociálním aspektem reality. Je tedy v podstatě možné vybudovat obraz jakéhosi specifického *socio-mentálního prostoru*.

Spirit of the East in the West

Od jednoho novináře jsem se nedávno dověděl o jakési ženě z Afganistánu, které její muž ze vzteku roztrhal poslední šaty. Jelikož neměla na nové, musela hladovět doma. Představil jsem si, jak její děti najdou na ulici zbytky z roztrhané americké vlajky a donesou je mámě domů, aby si z nich mohla ušít burku. Žena by se mohla pokusit rozstříhat a přeházet ornamenty tak,

aby význam původního vzoru nebyl rozpoznatelný. Mohla by vzor narušit i tak, že by roztrhané díry vyspravila záplatami připomínajícími jiné vlajky. Pak by možná mohl být celý dojem z látky pro její okolí přijatelnější.

Brzy ráno jsem na sebe natáhl svoji pracovní *globální*, dost amatérsky spíchlou burku a vyrazil jako vždy v úterý nebo sobotu na rotterdamský trh. Ačkoli na trhu nabízejí své zboží převážně obchodníci z Afriky a Orientu, neubráníl jsem se tomu, abych okolí díky své vizáži nepobuřoval. I za těchto velmi napjatých podmínek, okořeněných neutuchajícím pocitem strachu a studu, se mi podařilo od svých arabských kolegů nakoupit za slušné ceny tropickou zeleninu, především jamy, edo, sladké brambory, napi a banány. Odpoledne, když trh skončil, jsem se s rukama plnými igelitek usadil na ulici a začal exotické produkty načerno prodávat. Handrkoval jsem se o každý cent, abych získal co největší rabat. Na krabici od zeleniny před sebou, jsem velkým písmem napsal: „The profit from the sale of these vegetables will go towards supporting the American economy. Via the Tent Gallery, the money will be sent to the following address:

Federal Financing Bank
U.S. Department of the Treasury
Main Treasury Building
1500 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, D.C. 20220 USA

Výstavu Jiřího Černického v Galerii Emila Filly v Ústí nad Labem pořádá Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně Ústí nad Labem v rámci mezinárodního výzkumného a výstavního projektu Land of Human Rights. Černického nepatetické sociální intervence tematizují problematiku respektování lidských práv v širším společenském prostoru a představují signifikantní projev veřejné avšak nespektakulární umělecké angažovanosti, která je charakteristická pro transformující se prostředí nových střeoevropských demokracií. Na výstavě prezentovaná díla tedy mohou být chápána jako příspěvek k diskuzi o rozvoji občanského a uměleckého aktivismu uprostřed situace plné posttotalitních reziduí, nacionální a rasové klaustrofobie i skepse vyplývající z negativních aspektů postupující globalizace.

Michal Koleček, Jiří Černický

Jiří Černický

Well, one never does the most important things anyway ...

Jiří Černický exhibition in the Emil Filla Gallery presents the latest creation of the internationally active and reputable author, who at the same time has been linked with Ústí nad Labem (where he was born in 1966) for years.

Jiří Černický belongs to the most outstanding personalities among the middle-age generation of contemporary Czech artists who started to win recognition in the middle of the 1990's. Most of the members of this generation had graduated from art colleges only in the liberal post-totalitarian situation, and profited from the unusually inspirational atmosphere, which was typical for the Academy of Fine Arts and the Academy of Arts, Architecture, and Design in Prague after the radical exchange of the professorate. This quite numerous, but at the same time highly individualized and heterogeneous fellowship of authors is characterized by their consistent tendency to new expressional strategies and media. Their works have introduced and once for all established elements of design, visual communication, various types of technical image (especially digital prints or video projections), and also "public-art" interventions into the local contemporary art. Another substantial feature of this generation is tending to decentralization of the artistic operation, as a number of them have initiated development of local artistic scenes (for instance in Brno, Ostrava, or Ústí nad Labem). Together with eroding the absolute cultural dominance of the Prague milieu, which was a residue of the totalitarian social unification, the issues of multiculturalism, gender, subcultures, and the centre-periphery relationship started to be discussed.

And it was just the emphasis put on broader socio-cultural aspects to become the key driving force of Jiří Černický's artistic gravitation. His creation is characterized by abundance of expressional metamorphoses, intense gestures, as well as specific humour. Each artwork by this author hides a strong story on the content level, and at the same time, it reveals the adventurous story of seeking for adequate expressional strategies. If we want to formulate a certain integrating strategy of this author's struggle, we have to mention his unceasing ability to marvel almost childishly, and also his desire to create open communication, often driven to extremes. Although it seems like superficial surfing, it is exactly these components of Černický's artistic thinking, which allows us to disclose the dominant currents on the surface of today's society. If we look at the oeuvre by Jiří Černický from the mid-1990s to the present, we can clearly see a line of artifacts, which draw the viewer's attention by an almost iconic power. Such works include the object *Heroin Crystal* (1996) reflecting the uncontrolled emergence of phenomena of social pathology in the Czech post-totalitarian environment, the Gesamtkunstwerk *The First Mass Produced Schizophrenia* (1998) – an allegory of deep economic and cultural contradictions of the global society, a number of psychedelic paintings *Bin Laden Lamp* (1999-2000) anticipating the escalation of Islamic terrorism, or the installation *SONY Garden* (2002) – a paradoxical haiku reflecting a conflict of traditional values with the rapid technological development.

The urgency of all these projects consists of the unique mix of social perceptiveness, symbolic visual appropriation, and risomatic narrative nature. Černický models the structure of his artifacts somewhat unwittingly, calmly outlining the theme and weaving a web of connections around it. This gives rise to multilayered probes combining semi-documentary principles with designer forms. The author in fact produces items, graphic signs, or visual messages, which simulate a practical function in order to enhance the feeling of uncertainty in the process of their designation. Vigilance vis-à-vis these ambivalent items raises not only questions connected with the issues of perception and interpretation, but in a certain sense evokes a new discursive situation occurring at the verge of reality and myth

It is apparent that this group of artworks includes also the projects, which Jiří Černický presents within the exhibition in the Emil Filla Gallery. There is a number of textile objects called *Pincushions* created between 1999 and 2006, a series of video projections called *ABS video* (2005 – 2008) based on records of real places in real time, and a billboard intervention called *Spirit of the East in the West* (2000 – 2008), which arises from the author's subversive performance focused on reflection of counter globalization tendencies.

Pincushions

The series began with *Pincushion – Father (Everyday Voodoo)* created as early as in 1999. At the time a seemingly lone realization, it represented Černický's response to a crisis in his family. A small figure representing his father played a role of a cathartic mechanism, to a certain extent materializing this problem. Other pincushions, which followed later, convey stories from the close vicinity of Jiří Černický's apartment in the Prague district of Libeň. The patient record of people and banal situations may be perceived as his careful reconnaissance of the terrain, settling down in the given social environment and last but not least constructing the interconnecting story lines. This multi-time character or rather fluctuating dimensionality, typical of Černický, is to be found in the formal structure of the series *Pincushions*. The point of departure for each object is always a specific situation and its photographic record. Only then comes the laborious hand-production of textile miniatures. Another essential moment in the process of building of the discursive framework for this artifact is the retrospective placement of individual shots and scenes into the set. It is done through secondary photographic documentation or by establishing new relations between the objects during their installation in the gallery space. The circle of reference is thus closed, but in the shape which enables or even invites the viewer's participation in the interpretational framework of the work.

ABS video

The films from the video projection series *ABS video* are recordings of particular places, made in real time, with no editing. The time of the recording is unimportant, so it can be more or less accidental. There are no actors in the film, a screenplay is undesirable too. Therefore, in this connection, it is possible to think about a certain kind of *time and space readymade*. To obtain such recordings, mostly common industrial video cameras are used, which are intended for monitoring public space and areas. Another important characteristic of these films is so-called *mental subtitles*. These subtitles are not used for translation from a foreign language, but make it possible to perceive the hidden, relational form of reality. They can for instance fill up the space by invisible real meanings, which would remain hidden in the common perception. The *mental subtitles* are not placed at the bottom of the picture like common subtitles; therefore they are not a mere supplement. On the contrary, they are a dominant, dynamic part of the picture. They are animated to be directly related to the character, who has the authentic idea on his/her mind at the moment. They have the advantage of being able to show thoughts of many people at a time. In such way, it is possible to work with a phenomenon of collective consciousness or subconscious, or with the social aspect of reality. Therefore, it is in fact possible to create a picture of a certain specific *socio-mental space*.

Spirit of the East in the West

Recently, I heard a story from a journalist of a woman from Afghanistan whose husband had torn her last dress in anger. As she did not have money to buy a new one, she had to starve at home. I imagined her children finding remains of an American flag in the street, bringing them home to their mum, so that she can use them to sew a burqa. The woman could try to cut and mix up the ornaments so that the meaning of the original pattern is not recognizable. She could also disintegrate the pattern by mending the torn holes by patches reminding of other flags. Then, the general effect of the fabric could be more acceptable for her neighbourhood.

Early in the morning I put on my working, *global* burqa stitched in quite an amateurish way, and as every Tuesday or Saturday, I went to the Rotterdam market. Although there are mostly marketeers from Africa and Orient at the market, I was not able to avoid irritating the community by my appearance. Even under these very tense conditions spiced with an unceasing fear and shame, I managed to purchase tropical vegetables, especially jams, edo, sweet potatoes, and bananas for reasonable prices from my Arabian colleagues. In the afternoon, when the market had closed, I sat down on the pavement with full plastic bags, and started selling the exotic products. I haggled over the prices hard, trying to save each cent making my profit higher. On a vegetable box in front of me, I wrote in block letters: "The profit from the sale of these vegetables will go towards supporting the American economy. Via the Tent Gallery, the money will be sent to the following address:
Federal Financing Bank
U.S. Department of the Treasury
Main Treasury Building
1500 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, D.C. 20220 USA"

Jiří Černický exhibition in the Emil Filla Gallery is held by the Faculty of Art and Design of Jan Evangelista Purkyně University in Ústí nad Labem as part of the international research and exhibition project Land of Human Rights. Černický's non-pathetic social interventions thematize the issues of respecting human rights in a broader social space, and represent a significant manifestation of public, yet nonspectacular artistic involvement, which is typical for the transforming milieu of new Central-European democracies. Therefore, the artworks presented in the exhibition can be understood as a contribution to discussion on development of civil and artistic activism amidst the environment full of posttotalitarian residues, national and racial claustrophobia, and skepticism arising from the negative aspects of continuing globalization.

Michal Koleček, Jiří Černický

Jiří Černický

Born: 1966 in Ústí nad Labem

Studies:

1987-1990 University of Jan Evangelista Purkyně Ústí nad Labem, Department of Art Education

1990-1993 Academy of Art, Architecture and Design Prague, Department of Conceptual and Intermedia Art

1993-1997 Academy of Fine Arts Prague, School of Intermedia Studies

Lives and works in: Prague

Contact:

cernicky@cmail.cz

www.cernicky.com

www.jirisvestka.com

Solo Exhibitions (selection):

2000 Bin Laden's Lamp. Václav Špála Gallery Prague

2001 META Pop. Miroslav Kraljević Gallery Zagreb, Croatia
Hard Pop Expo. Mama Gallery Rotterdam, Netherlands

2002 Brand New Rubbish. Jiří Švestka Gallery Prague
Bin Laden's Lamp. Noname Gallery Rotterdam, Netherlands

Au-pair Medusa's Room. Lara Vinci Gallery Paris, France

Brand New Rubbish. Jiří Švestka Gallery Prague; 761 Gallery Ostrava

2003 Spirit of the East on the West. Sokolska 26 Gallery Ostrava

2005 ABS Story. Jiří Švestka Gallery Prague

The Gagarin Thing. Vivid Centre for Media Arts Birmingham, Great Britain

2006 Bindings. Die Aktualität des Schönen... Gallery Liberec

Pincushions. Steinek Gallery, Vienna, Austria

2007 ABS video. Brno Gallery Brno

ABS video. Traghetto Gallery Venice, Italy

ABS video. Artsdepot Gallery London, Great Britain

Group Exhibitions (selection):

2000 After the Wall. Museum of Modern Art Stockholm, Sweden; Ludwig Museum Budapest, Hungary; Hamburger Bahnhof Berlin, Germany

East of Eden. Wyspa Gallery Gdańsk, Poland

All You Need Is Love. The Centre of Polish Art Laznia Gdańsk, Poland

2001 New connection. National Gallery - Collection of Modern and Contemporary Art Prague
Triennial of Smallscale. Fellbach, Germany

Art against Tortures and Executions. Open social Network Art Project of National Center for Contemporary Art Kaliningrad, Russia

2002 Actual Intimty. City Gallery Prague

2003 Balkan Konsulat. <rotor> association for contemporary art Graz, Austria

Praguebiennale 1, Pheripheries Become The Center. National Gallery – Collection of Modern and Contemporary Art Prague

2004 I Grandi Magazzini dell 'Arte. Palazzo delle Papesse Centro Arte Contemporanea Siena, Italy

Passage d 'Europe. Musée d 'Art Moderne de Saint Etienne, France

- 2005 Czech Photography of the 20th Century, City Gallery Prague
Praguebiennale 2, Expanded Painting. Karlin Hall Prague
Nature's Mirror. Otowa Gallery Tokyo, Japan
Domicile. Musée d'Art Moderne de Saint Etienne, France
- 2006 Hot/Cold? – Summer Loving. Zacheta National Gallery of Art Warsaw, Poland
Apres Dada? Lara Vincy Gallery Paris, France
Gardino – Places for Small Stories. PAN, Palazzo delle Arti di Napoli Naples, Italy
Shadows of Humour. Bielska BWA Gallery Bielsko Biala, Poland; Avantgarde Gallery,
Wroclaw, Poland
- 2007 Art – Criticism. ICA Dunaújváros, Hungary
Demolition. The Israeli Center for Digital Art Holon, Izrael
Micro-Narratives, 48th October Salon 50 Godina. Kulturní Centar Beograd, Serbia
Form Follows... Risk. Futura Gallery Prague, National Gallery Bratislava, Slovakia